

«Τὰς πόλεις ἀπόλλυσθαι, ὅταν μὴ δύνωνται τοὺς φαύλους ἀπὸ τῶν σπουδαίων διακρίνειν».

Στέλιος Παπαθεμελής.

Το βρώμικο στόμα του εξ ανατολών αγαρηνού δεν σταματά να παραληρεί και ξερνάει δηλητήριο εναντίον τού Ελληνισμού: «Ο στρατός μας είναι έτοιμος να κάνει το ίδιο που έκανε και πριν από 45 χρόνια στην Κύπρο»!!!

Αυτά εξ αφορμής της επετείου της βάρβαρης εισβολής τού Αττίλα στην ανοχύρωτη τότε Κύπρο. Η χούντα τού Παπαδόπουλου αφόπλισε την Μεγαλόνησο αποσύροντας την Μεραρχία και η β' χούντα τού Ιωαννίδη άνοιξε τις κερκόπορτές της για να μπει αμαχητί ο Αττίλας. Τα επόμενα είναι γνωστά: Η επίσημη Ελλάς είδε την Κύπρο «μακρυά» και δεν μπήκε στον κόπο να την υπερασπισθεί έργω ως όφειλε. Με νύχια και με δόντια. Έκτοτε και επί 45 χρόνια κοροϊδεύουμε εαυτούς και αλλήλους. Κολλήσαμε δυστυχώς στο:

**«Καὶ ἀκαρτέρει καὶ ἀκαρτέρει
Φιλελεύθερη λαλιά,
Ένα ἐκτύπαε τ' ἄλλο χέρι
Απὸ τὴν ἀπελπισιά
(Σολωμού, Ὕμνος εἰς τὴν Ἐλευθερίαν, 6.)
Ἐνὼ οφείλαμε νὰ πάμε στο ἄλλο ἐκεῖνο:
«Τὸ σπαθὶ σου ἀντισηκώνεις,
Τρία πατήματα πατᾶς,
Σὰν τὸν πύργο μεγαλώνεις,
καὶ εἰς τὸ τέταρτο κτυπᾶς!»
(ενθ. αν, 96.)**

Αυτή είναι η σωστή και επιβαλλόμενη εθνική στάση.

Ο υπαρκτός εκσυγχρονισμός της δεκαετίας τού '90 και τα έκτοτε αριστεροδέξια παρακολουθήματά του έφεραν την ραγδαία απαξίωση της εθνικοαμυντικής μας βιομηχανίας μέχρι πλήρους καταρρεύσεώς της. Κι όμως παρά την συστηματικά τα τελευταία χρόνια με συμπαραγωγές και άλλες επινοήσεις πρόσκτηση από την Άγκυρα υψηλής τεχνογνωσίας στην πολεμική της βιομηχανία ως κάποια στιγμή (φαίνεται όχι τώρα πια), η Ελλάδα διατήρησε την αναγκαία συγκριτική υπεροχή της.

Όπως αποφαίνονται οι ειδικοί (αντί άλλων Σάββας Καλεντερίδης, «Δημοκρατία», 19/7/19), τα πρόσφατα, έστω ήπια, αμερικανικά αντίμετρα για τους S-400 δημιουργούν προϋποθέσεις ανάκτησης της ελληνικής αμυντικής υπεροχής. Υπερεπείγει ασφαλώς νέα στρατηγική, με συνέπεια και συνέχεια. Η το γε νύν ρήξη ΗΠΑ – Τουρκίας αποτελεί στρατηγική ευκαιρία για την Ελλάδα να ανακτήσει το χαμένο χρόνο και τον χαμένο χώρο.

Στο γεωπολιτικό παίγνιο της νοτιοανατολικής Μεσογείου η Άγκυρα επιχειρεί εσχάτως μίαν σφήνα επισπεύδοντας συμφωνία οριοθέτησης με την Λιβύη. Πρέπει η Ελλάδα να κινήσει γη και ουρανόν προκειμένου να αποτραπεί το σχέδιο (Α. Συρίγος, «Καθημερινή» 21/7/19).

«Δια χειρός» Ματέο Σαλβίνι μπλοκαρίστηκε στην άτυπη Σύνοδο τού Ελσίνκι το σχέδιο Βερολίνου – Παρισίων, που απέβλεπε στην ανάδειξη τού Ευρωπαϊκού Νότου σε «αποθήκη ψυχών». Σύμφωνα μ' αυτό «Οι ευρωπαϊκές χώρες της Μεσογείου θα είχαν τη βασική ευθύνη να δεχονται τους μετανάστες που διασώζονται στη θάλασσα»! Όπερ έδει δείξει!

Η ελληνική Κυβέρνηση θα βρει το κουράγιο να υψώσει ανάστημα στις μεθοδεύσεις Βερολίνου – Παρισίων ή θα συρθεί, όσο το αντέχει κι αυτό, πίσω από την προτροπή του εκπροσώπου τύπου της Υπατης Αρμοστείας τού ΟΗΕ, Μπόρις Τσεσιρκοφ, που αξιώνει από την τρομακτικά βεβαρυμμένη από τις μεταναστευτικές ροές χώρα μας «να βρεθούν κατάλληλα καταλύματα, να επιταχυνθούν οι μεταφορές ατόμων στην ενδοχώρα και να βελτιωθούν οι συνθήκες διαβίωσής τους». Αυτός δεν πληρώνει, μόνο διατάζει. Σαλβίνι που μας χρειάζεται κι εδώ!

Προηγουμένως να πάψουμε να «καθεύδομεν υπό μανδραγόραν» (=φυτό με ναρκωτικές ιδιότητες).

Εύστοχα ο πανεπιστημιακός Α. Μαρκαντωνάτος προτείνει την «Επαναφορά της αρχαίας ελληνικής γλώσσας και λογοτεχνίας ως εξεταζομένου μαθήματος στο Γυμνάσιο, με στόχο οι μαθητές να εμπεδώσουν τις ήδη αποκτηθείσες γνώσεις τους, και εκ θεμελίων απλούστευση και αναθεώρηση των διδακτικών εγχειριδίων για την εκμάθηση της αττικής διαλέκτου στις γυμνασιακές τάξεις». Μην μένει κι αυτή η φωνή, «φωνή βώντος εν τη ερήμω»!

Οι αποποιήσεις κληρονομίας από 30.000 το 2013, ξεπέρασαν τις 150.000 το περασμένο χρόνο. Αιτία ο υπέρογκος και αβάσταχτος φόρος κληρονομίας και ο περιβόητος ΕΝΦΙΑ. Να δούμε ποιες θα είναι τελικά οι «καινοτόμες ρυθμίσεις» των νέων κυβερνητών μας.

Επώδυνη η ιστορία τού χρέους: 1993-2004 (κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ) 143 δισ. €, 2005-2009 (κυβερνήσεις Ν.Δ.) 81 δισ. €.

Και έπεται συνέχεια, πιο επώδυνη λόγω και των μνημονίων...

«Όχι σε αποπροσανατολιστικές συνομιλίες στο Κυπριακό, την ώρα που ο αγαρηνός με τον Αττίλα II λεηλατεί την ΑΟΖ της Κυπριακής Δημοκρατίας». Είναι η αγωνιώδης κραυγή ενός καθαρού πατριώτη τού Περικλή Νεάρχου, ο οποίος τα λέει κάθε φορά έξω από τα δόντια:

«Δεν είναι δυστυχώς μόνο η τουρκική αρπακτικότητα, αυθαιρεσία και στρεψοδικία. Είναι επίσης η μυωπική και χρεωκοπημένη πολιτική που ακολουθεί η ελληνική πλευρά, με στόχο την «προσέγγιση» δήθεν με τους Τουρκοκυπρίους για την «επανένωση» της Κύπρου, στο πλαίσιο μιας «διζωνικής ομοσπονδία»! (...)

Η Κύπρος έχει άμεση ανάγκη να αναπροσαρμόσει την πολιτική και την στρατηγική της. Οποιαδήποτε νέα διολίσθηση προς διακοινοτική διαπραγμάτευση των υδρογονανθράκων τής Κυπριακής ΑΟΖ, θα ήταν ολέθρια»(ΠΑΡΟΝ, 21/7/19).

Τελικά ισχύει η ρήση τού Αντισθένη: **«Τὰς πόλεις ἀπόλλυσθαι, ὅταν μὴ δύνωνται τοὺς φαύλους ἀπὸ τῶν σπουδαίων διακρίνειν»=Οι πολιτείες καταστρέφονται όταν δεν μπορούν να ξεχωρίσουν τους σπουδαίους από τους ασήμαντους...**